

Meldcode (met afwegingskader)

huiselijk geweld en kindermishandeling

Protocol voor beroepsgroep Onderwijs

Deltavoorscholen, Deltabasischolen en praktijkschool

Inhoudsopgave

Inleiding	3
1. Wat is een afwegingskader en hoe werkt het?	4
2. Situaties van onveiligheid	4
3. Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten een melding doen?	5
4. Vijf afwegingsvragen	6
5. Stappen	7
6. Korte omschrijving van de stappen 1 t/m 5	8
7. Participatie kind	8
8. Instructie gebruik kindcheck	9
9. Deskundigheid eerge relateerd geweld / meisjesbesnijdenis	9
10. Informatie over meldrecht in relatie tot beroepsgeheim	9
11. Verwijsindex risicojongeren	10
12. Belangrijke telefoonnummers	10
Bijlage 1 Participatie kinderen	
Bijlage 2 Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure	

Inleiding

Besturen voor basis- en voortgezet onderwijs zijn verplicht om een meldcode huiselijk geweld vast te stellen, op basis waarvan stapsgewijs wordt aangegeven hoe wordt omgegaan met signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling. Daarnaast zijn de instellingen verplicht om kennis en gebruik van de meldcode te bevorderen.

Met ingang van 1 januari 2019 dient aan de meldcode een afwegingskader te zijn toegevoegd. Van de instellingen wordt gevraagd dit op 1 juli 2018 gereed te hebben en de tijd tot 1 januari 2019 te benutten om te oefenen met het afwegingskader.

Dit document heeft tot doel de scholen van Delta-onderwijs daarbij te ondersteunen door het geven van een voorbeeld van de meldcode inclusief afwegingskader, inzichtelijk te maken welke stappen instellingen moeten zetten om aan de gewijzigde situatie te voldoen. Voor het samenstellen van dit document is gebruik gemaakt van informatie en concepten van de Rijksoverheid inzake de meldcode huiselijk geweld en het afwegingskader en de meldcode, zoals openbare basisschool Rubenshof die ontwikkeld heeft.

1. Wat is een afwegingskader en hoe werkt het?

Het afwegingskader is een onderdeel van de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. De meldcode helpt beroepskrachten te beslissen wat zij moeten doen bij een vermoeden van kindermishandeling of verwaarlozing, huiselijk geweld of ouderenmishandeling. Gebeurtenissen zoals kindermishandeling zijn meestal geen eenmalige incidenten, maar spelen vaak al veel langer. Om eerder duidelijkheid te krijgen of een onveilige situatie al eerder is gesignaleerd en om deze signalen te kunnen combineren, zijn er nieuwe afspraken gemaakt in het afwegingskader.

Als gevolg van de wijziging van het “Besluit verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling” is in de stappen 4 en 5 van de meldcode een afwegingskader opgenomen.

2. Situaties van onveiligheid

In dit afwegingskader zijn er situaties vastgelegd waarin de beroepskracht altijd **moet** melden bij Veilig Thuis. Dit zijn situaties van:

1. Acute onveiligheid
2. Structurele onveiligheid
3. Disclosure (het kind/volwassene geeft zelf aan slachtoffer te zijn van mishandeling/verwaarlozing).

Ad 1 Acute onveiligheid

Er is sprake van een zorgvrager die in direct fysiek gevaar is, diens veiligheid de komende dagen niet gegarandeerd is en hij of zij direct bescherming nodig heeft. Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een professional allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak), maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

Ad 2 Structurele onveiligheid

Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller van het voortduren van onveiligheid (plegerschap en slachtofferschap) in de toekomst.

Ad 3 Disclosure

Er is sprake van disclosure als een slachtoffer uit zichzelf een professional om hulp vraagt bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich uit bij een professional zonder hulp te vragen. Deze slachtoffers dienen ook bij Veilig Thuis gemeld te worden. Dit noemen we onthulling. Wanneer een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. De drie meldnormen zijn te vertalen in vijf afwegingsvragen die in stap 4 gesteld worden.

* Voorbeelden van acute veiligheid, structurele onveiligheid en disclosure voor deze beroepspraktijk zijn te vinden in **bijlage 2**.

3. Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten een melding doen?

Beroepskrachten moeten een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

1. In **alle** gevallen van *acute onveiligheid* en/of *structurele onveiligheid* en *disclosure*.
2. In alle **andere** gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
3. Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkene te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

4. Vijf afwegingsvragen

Indien er sprake is van 'weet het niet', gaat u uit van 'nee'.

	<p>1. Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?</p> <p>Nee : afsluiten en vastleggen in dossier</p> <p>Ja : ga verder met afweging 2</p>
Meldnorm 1	<p>2. Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</p> <p>Nee : ga verder met afweging 3</p> <p>Ja : melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.</p>
Meldnormen 2 en 3	<p>3. Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Nee : melden bij Veilig Thuis</p> <p>Ja : ga verder met afweging 4</p> <p>4. Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Nee : melden bij Veilig Thuis</p> <p>Ja : hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5</p> <p>5. Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</p> <p>Nee : (opnieuw) melden bij Veilig Thuis</p> <p>Ja : hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners</p>

5. Stappen

De medewerker (meestal de leerkracht) brengt de signalen in kaart en bespreekt deze met kind en ouder. De leerkracht documenteert in leerlingenadministratie.	Stap 1 In kaart brengen van signalen Kindcheck Zorgen bespreken Documenteren	Wanneer er acute onveiligheid is, dient er direct contact opgenomen te worden met IB en locatiedirecteur. IB checkt of een risico bestaat op ernstige schade voor kinderen waar ouder zorg voor draagt (kindcheck).
---	---	---

De zorg wordt door de leerkracht besproken met intern begeleider. Directie wordt op de hoogte gesteld. Intern Begeleider is verantwoordelijk voor het proces. Leerkracht blijft betrokken. IB draagt zorg voor het documenteren van de zorgsituatie.	Stap 2 Collegiale consultatie Bij twijfel: Veilig Thuis Letseldeskundige Documenteren in leerlingenadministratie	Contact met Veilig Thuis wordt uitgevoerd door de IB. Zo ook eventueel contact met letseldeskundige via Veilig Thuis. Leerkracht stelt ouders op de hoogte als hij in overleg met IB besluit om in het ondersteuningsteam (OT) de zorg te bespreken.
--	--	--

	Stap 3 Gesprek met ouders en eventueel het kind Documenteren in leerlingenadministratie	IB voert gesprek. Hierbij kan de leerkracht en/of locatiedirecteur aanwezig zijn. IB documenteert deze gesprekken. IB/leerkracht stelt ouders op de hoogte van de uitkomsten van OT.
--	---	--

De weging a.d.h.v. 5 afwegingsvragen wordt gedaan door OT, waarin minimaal een IB, leerkracht, locatiedirecteur en mogelijk externen (waaronder OOC) zitten. Beslissen over het wel of niet doorgaan naar stap 5.	Stap 4 Wegen van het geweld Bij twijfel: Veilig Thuis Bespreken en documenteren in leerlingenadministratie	Bij twijfel raadpleegt IB Veilig Thuis. IB documenteert ook deze stap in leerlingenadministratie. IB/leerkracht stelt ouders op de hoogte van de uitkomsten.
---	---	--

Stap 5 Beslissen met Veilig Thuis Afwegingsvragen 3 t/m 5 bespreken met Veilig Thuis
--

OT beslist over wel/niet melden. IB doet de melding tevens bericht naar bestuur. IB doet mededeling aan ouders dat we gaan melden. Vanaf 12 jaar ook met kind bespreken. IB documenteert deze stap. De IB volgt of er hulp komt en of deze toereikend is. Anders opnieuw melden.	Afweging 1 Is melden noodzakelijk? Melden Bespreken Documenteren in leerlingenadministratie	Afweging 2 Is hulpverlening (ook) mogelijk? Hulp organiseren Bespreken Documenteren in Dotcom	OT besluit om hulp te geven of te organiseren voor ouders. De IB kan doorverwijzen naar b.v. het sociaal wijkteam of JGZ. IB zorgt voor een warme overdracht. IB documenteert. IB volgt of er hulp komt en dit toereikend is. Anders wordt de meldcode opnieuw gevolgd.
--	---	---	---

6. Korte omschrijving van de stappen 1 t/m 5

Beschrijf hier hoe de stappen in uw organisatie worden gezet.

Stap 1	In kaart brengen van signalen
Stap 2	Collegiale consultatie
Stap 3	Gesprek met betrokkene en kind
Stap 4	Risicotaxatie aan de hand van het afwegingskader
Stap 5	Beslissen met Veilig Thuis:

1. Is melden noodzakelijk?

2. Is hulp inzetten/organiseren (ook) mogelijk? |

7. Participatie kind

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving, die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen.

Om de participatie van kinderen op te nemen in uw protocol zijn in **bijlage 1** de onderstaande actiepunten omgezet in concrete vragen. In deze bijlage kunt u door middel van de antwoorden de participatie van kinderen structureel waarborgen.

1. Scan de meldcode op het woord 'cliënt', 'patiënt' of 'ouder en/of kind' en andere algemene termen
2. Neem voorschriften op voor het geven van procesinformatie aan kinderen: wie is wat waarom en wanneer aan het doen
3. Neem voorschriften op over informatie aan kinderen over hun recht veilig op te groeien
4. Neem voorschriften op over informatie aan kinderen over hun recht hun mening te geven
5. Neem voorschriften op voor het vragen en luisteren naar de visie van kinderen (horen van kinderen)
6. Neem voorschriften op voor het wegen van de mening van het kind in de besluitvorming
7. Benoem expliciet welke route te nemen bij een disclosure van een kind
8. Neem informatie op over herstelgericht handelen
9. Neem een bijlage op met (verwijzing naar) kwalitatieve gesprekstips

8. Instructie gebruik kindcheck

De kindcheck is onderdeel van de Wet Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Doel van de kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen, die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden door de situatie waarin hun ouder(s) verkeert of verkeren. De kindcheck vindt plaats in **stap 1 van de meldcode**.

De kindcheck geldt voor alle professionals die onder de Wet verplichte meldcode vallen. De kindcheck is gericht op professionals die contacten hebben met volwassen cliënten en niet met hun kinderen (kleinkinderen), en daarom ook niet beschikken over kindsignalen.

De kindcheck is in alle gevallen aan de orde waarin de professional zich, vanwege de ernstige situatie van zijn volwassen cliënt, zorgen maakt over mogelijk aanwezige minderjarige kinderen. De kindcheck geldt als een professional meent dat er, vanwege de toestand van zijn volwassen cliënt, risico's zijn op ernstige schade voor kinderen of een bedreiging van de veiligheid van kinderen, die afhankelijk zijn van de zorg van cliënt. Zo geldt de kindcheck bijvoorbeeld in geval van een ernstige (chronische) depressie, zware verslaving, (dreigende) huisuitzetting, geweld tussen huisgenoten, suïcidepoging.

N.B.

Ook het contact met een adolescent, waarbij de professional zich zorgen maakt over eventueel aanwezige broertjes en zusjes in het gezin, kan aanleiding zijn voor het uitvoeren van de kindcheck. De kindcheck geldt ook voor zwangere vrouwen.

Heb je twijfels over de veiligheid van de kinderen? Dan doorloop je de stappen van de meldcode. Je legt eerst vast door welke signalen bij de ouder je twijfelt over de veiligheid van de kinderen. Daarna volg je de verdere stappen van de meldcode die ervoor zorgen dat er ook verder onderzoek plaatsvindt en dat er, zo nodig, passende hulp komt.

9. Deskundigheid eerge relateerd geweld / meisjesbesnijdenis

Er gelden specifieke aandachtspunten als er sprake is van (een vermoeden van) eerge relateerd geweld. Zo dient men in deze zaken altijd een deskundige te raadplegen, omdat het collectieve karakter van deze vorm van geweld specifieke expertise vraagt. U kunt een op het gebied van eerge relateerd geweld deskundige raadplegen of Veilig Thuis.

Bij acute bedreiging van de veiligheid worden de stappen versneld, zo nodig binnen een uur. Denk hierbij aan (vermoedens van) een gedwongen huwelijk, achterlating, eerwraak die op (zeer) korte termijn dreigen plaats te vinden. Niet ingrijpen kan leiden tot moeilijk of niet omkeerbare situaties. Neem in dergelijke gevallen direct contact op met een aandachtsfunctionaris eerge relateerd geweld bij de politie of een andere in uw eigen meldcode vermelde deskundige op dit specifieke terrein.

10. Informatie over meldrecht in relatie tot beroepsgeheim

Het beroepsgeheim of de zwijgplicht is een belangrijke voorwaarde voor effectieve hulpverlening. De vertrouwensrelatie met een cliënt of patiënt is van wezenlijk belang. Toch kunnen er situaties zijn waarin de problematiek zo ernstig is dat het doorbreken van het beroepsgeheim noodzakelijk is. Dit

is het geval bij ernstige vormen van huiselijk geweld of kindermishandeling, waarbij de betrokkenen zelf niet of onvoldoende mee kunnen of willen werken.

Meldrecht

De regels voor het verbreken van het beroepsgeheim gelden voor alle situaties waarin een cliënt zich in een ernstige situatie bevindt. Bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld is dit in een meldrecht vastgelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (art. 5.2.6 Wmo). Dit biedt iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht het recht om een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld bij Veilig Thuis te melden. Ook als zijn cliënt, patiënt of leerling daar geen toestemming voor geeft. Daarnaast biedt het meldrecht beroepskrachten de mogelijkheid om informatie over een cliënt, patiënt of leerling te verstrekken als Veilig Thuis daar in een onderzoek naar vraagt.

N.B.

Het wettelijk meldrecht geldt ook als er alleen meerderjarigen bij het huiselijk geweld zijn betrokken.

N.B.

Voor een zorgvuldige besluitvorming is het noodzakelijk dat de beroepskracht de situatie, voordat hij zijn besluit neemt, bespreekt met een deskundige collega en zo nodig ook (op basis van anonieme cliëntgegevens) advies vraagt aan Veilig Thuis. Verder is het van belang dat de aanwezigheid van voldoende relevante feiten of signalen en zorgvuldige verzameling van deze feiten en signalen aantoonbaar is, en dat er een zorgvuldige en concrete afweging van belangen is geweest.

11. Verwijsindex risicojongeren

De organisatie moet zijn medewerkers op de hoogte stellen van de meldingsprocedure voor de Verwijsindex risicojongeren. Dit geldt alleen voor organisaties die bevoegd zijn een melding te doen in dit systeem. Delta-onderwijs is hier niet bij aangesloten. Via het SWT of de wijkagent zou hier mogelijk wel gebruik van gemaakt kunnen worden.

12. Belangrijke telefoonnummers

Veilig Thuis algemeen	: 0800 - 2000
Veilig Thuis Breda	: 076 - 5233466
Kindertelefoon	: 0800 - 0432
Wijkagent	: 0900 - 8844
Sociaal wijkteam Oosterhout	: 0900 - 1621620

Bijlage 1 Participatie kinderen

1. Is in dit protocol expliciet benoemd over wie het gaat? Bijvoorbeeld: patiënt, cliënt, kind, ouder/verzorger.
.....
Het kind is expliciet genoemd in stap 3.
.....
2. Wie geeft informatie aan het kind over wat en waarom en wanneer?
 - Zorgen
 - Besluiten, wat en wanneer
 - Wanneer en de inhoud van terugkoppeling (bijvoorbeeld VT)
 - Mogelijkheden voor het kind voor participatie
 - Recht op klacht of verzet.....
3. Wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht om veilig op te groeien? En hoe?
 - Over de normale omgang tussen ouder en kind
.....
 - Over het ontschuldigen van kinderen
.....
4. Wie geeft de informatie aan kinderen over hun recht hun mening te geven? En hoe?
.....
5. Wie vraagt en luistert naar de visie van het kind? En hoe?
 - Mening over bestaande zorgen
.....
 - Door het kind geopperde oplossingen
.....
 - Mening over voorgestelde beslissingen
.....
6. Wie vraagt en weegt de mening van het kind over de besluitvorming en wanneer?
.....
7. Benoem hier welke route er in uw organisatie wordt genomen bij een disclosure van een kind.
Direct contact met Veilig Thuis en samen vervolgstappen bepalen.
8. Wie biedt er steun, hulp aan kinderen, ook na overdracht of melding? En hoe?
.....
Wie houdt hierover contact met Veilig Thuis en eventuele (andere) hulpverlening?
.....
9. Verwijzing naar kwalitatieve gesprekstips.
Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode.pdf

Bijlage 2 Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de beroepspraktijk van 'Algemeen'.

Acute onveiligheid	
Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak), maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> • Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft • (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe is gedaan. • Poging tot verwurging. • Wapengebruik. • Geweld tijdens de zwangerschap. • (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar. • Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eervraak, vrouwelijke genitale verminking). • Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel. • Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt. • Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn. • Acute onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs. • Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling. • Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene. • Minderjarige die opgesloten wordt in huis en onthouden wordt van eten en drinken. • Minderjarige die met een alleenstaande ouder leeft, die een acute psychose krijgt.

Structurele onveiligheid	
Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller van voortduren van onveiligheid (plegerschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none"> • Minderjarige die opgroeit bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek, dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. • Escalerende vormen van stalking in partnerrelaties. • Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan veroorzaken. • Minderjarige die geregeld getuige is van huiselijk geweld tussen ouders. • Minderjarige die een hoog schoolverzuim heeft. • Minderjarige die geregeld fysiek mishandeld wordt.

Disclosure	
Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex)partnerstalking, huwelijksdwang, eerge relateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.